

Compression syndrome

รองศาสตราจารย์นายแพทย์วิชัย นีเจริญ

ผู้ป่วยไฟไหม้น้ำร้อนลวกไฟชื้อตสามารถเกิด Compression syndrome ได้ซึ่งมีทั้งแรงกดภายนอก (external compression) และแรงกดภายใน (internal compression) แรงกดภายนอกได้แก่ แพลงไนท์ระดับ full thickness burn เป็น eschar รอบหน้าอก ลำตัว เป็น circumferential burn จะทำให้ผู้ป่วยหายใจตื้นและเร็ว มีการขับก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ออกจนเกิดภาวะ respiratory alkalosis เมื่อเกิดรอบแขนขาจะทำให้เกิด compression syndrome เลือดไปเลี้ยงเนื้อเยื่อปลายมือปลายเท้าไม่ดี เกิดภาวะขาดเลือด และเนื้อเยื่อเน่าตายได้ การรักษาภาวะที่เกิดขึ้นทั้งสองอย่างนี้ เพียงผ่าตัดทำ escharotomy ก็สามารถแก้ไขปัญหาให้กับผู้ป่วยได้แล้ว นอกจากนี้แรงกดยังอาจเกิดจากการพันผ้ายืด (elastic bandage) รัดแน่นเกินไป หรือแรงกดจากเพื่อกบบริเวณแขนขาทำให้เกิด Volkmann's contracture ได้ ส่วนการกดภายใน (internal compression) หรืออาจเรียกว่า compartment syndrome ซึ่งเกิดจาก crush injury การบาดเจ็บที่หลอดเลือด และบาดแผลไฟชื้อตบริเวณแขนขาได้

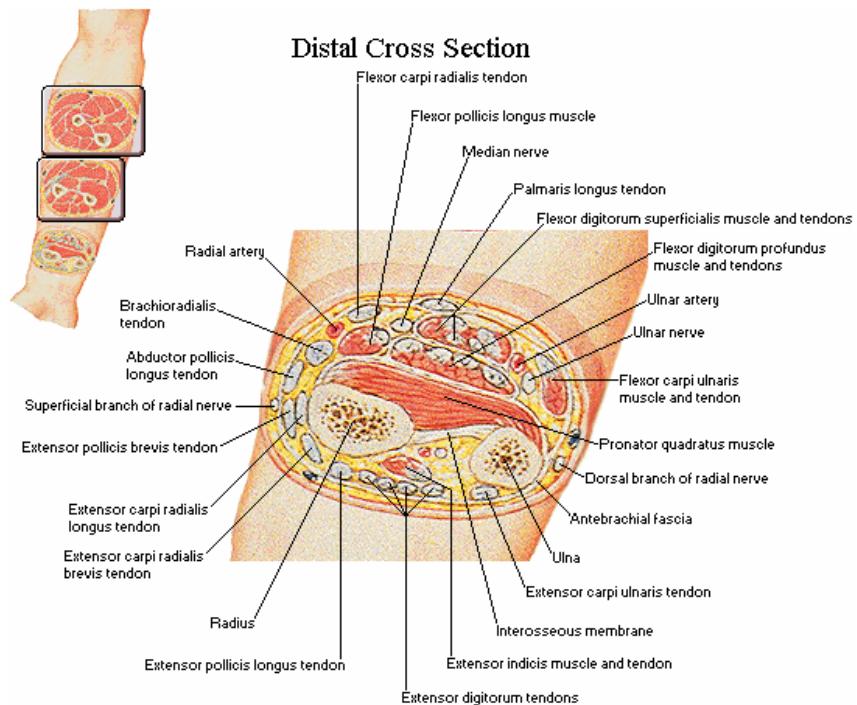
Compartment syndrome เกิดตามหลังการบาดเจ็บที่ทำให้เกิดภาวะ ischemia และมีแรงดันใน Compartment สูงขึ้นจนทำให้เลือดไม่สามารถนำออกซิเจนสู่เซลล์ได้ การ metabolize ของเซลล์ ปกติต้องการ oxygen tension 5-7 มิลลิเมตรปรอท ซึ่งสามารถอยู่ในภาวะปกติได้ เมื่อ capillary perfusion เท่ากับ 25 มิลลิเมตรปรอท ในขณะที่ interstitial pressure เท่ากับ 4-6 มิลลิเมตรปรอท ดังนั้นถ้ามีแรงกดมากกว่า capillary perfusion จะทำให้เกิดภาวะขาดออกซิเจนในเนื้อเยื่อ Masten และคณภาพว่าแรงกดใน compartment มากกว่า 30 มิลลิเมตรปรอท ผู้ป่วยจำเป็นต้องได้รับการแก้ไขภาวะเช่นนี้ เลือดใน capillary ก็จะหยุดไหล หยุดการจ่ายออกซิเจน ในการขาดออกซิเจนนี้ จะทำให้เซลล์หลังสาร histamine และ serotonin ซึ่งจะทำให้เพิ่ม permeability ของผนังหลอดเลือด มีการ leak ของสารน้ำเข้าไปใน interstitial space หากน้ำที่เกิดแรงดันใน compartment มากขึ้นเพิ่ม ความรุนแรงของการบาดเจ็บ ทำให้ผู้ป่วยมีอาการปวด (pain) การนำไฟฟ้าของเส้นประสาทกีช้าง เกิดอาการชา (paresthesia) ระดับ pH ในเนื้อเยื่อลดลงเกิดการทำลายเนื้อเยื่อ เกิดการเน่าสลายของกล้ามเนื้อ มีการหลั่งสาร myoglobin เข้ากระแสเลือดผลสุดท้ายเกิดไตวาย เกิดการสูญเสียแขนขา และเสียชีวิตได้

ผลลัพธ์ของการเกิด compartment syndrome ขึ้นกับการให้การวินิจฉัย และเวลาตั้งแต่เกิดการบาดเจ็บจนถึงการผ่าตัดรักษา Borabeck และ Macnabรายงานว่าสามารถรักษาแบบไว้ได้เป็นส่วนใหญ่ ถ้าทำ fasciotomy ภายใน 6 ชั่วโมง หลังการบาดเจ็บ การศึกษาของ Masten และคณภาพที่พบว่า กล้ามเนื้อจะเน่าตายหลังจากมีการขาดเลือดนานเกิน 6 ชั่วโมง

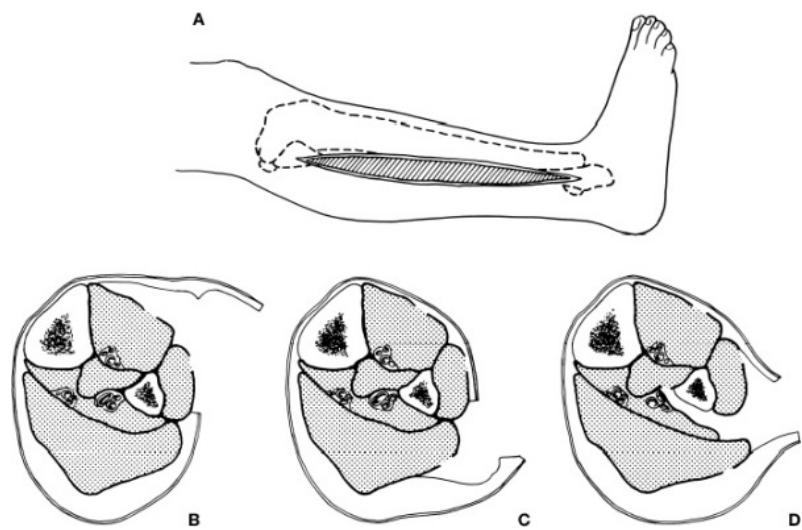
การวินิจฉัยในสมัยก่อนใช้อาการแสดง (sign) ของ 5P ซึ่งได้แก่ pain paresthesia pallor paralysis และ pulseless หากคนอาจเพิ่ม P อีกด้วยคือ poikilothermia (cold) แต่อาการแสดงเหล่านี้ไม่สามารถให้การวินิจฉัย compartment syndrome ได้ การที่ผู้ป่วยมี pain และ paresthesia ก็ยังไม่แน่นอนที่จะให้การวินิจฉัยได้ การที่ผู้ป่วยมีหรือไม่มีอาการแสดงทั้งสองนี้ก็ไม่สามารถทำให้ทักษะแพทย์ตัดสินใจว่าจะทำการ fasciotomy หรือไม่มีหลายปัจจัยที่ใช้เพื่อให้การวินิจฉัยว่าสงสัยจะมี compartment syndrome หรือไม่ซึ่ง ได้แก่ ความสงสัยเมื่อมีการปวดที่แขนขา บริเวณที่บาดเจ็บ พิจารณาจากกลไกการบาดเจ็บ เช่น มีกระดูกแยกขาหัก มีการบาดเจ็บจาก crush injury และ penetrating injury มีการบาดเจ็บที่หลอดเลือดแดง แพลไฟซ์อตหรือกรณีที่ผู้ป่วยได้รับยา anticoagulant และเจาะเลือดหรือหือแทงเข้าไปในหลอดเลือดหรือมีการเหยียดงอข้ออย่างรุนแรง ข้อสรุปคือ เมื่อสงสัยว่ามี compartment syndrome ให้วัดแรงดันใน compartment ถ้ามากกว่า 30 มิลลิเมตรปอร์ตให้ทำการ fasciotomy และนำให้วัดแรงดันใน compartment ทุกรายที่สงสัยเพื่อเป็นหลักฐาน ไว้เสนอ ถึงแม้ว่าจะมีความผิดพลาดจากการวัดเกิดขึ้น เช่น ปลายเข็มแทงข้าไปในกล้ามเนื้อ เส้นเอ็น fascia หรือผิด compartment เนื่องจากมีรายงานในสหราชอาณาจักรว่ามีการผิดวัดแรงดันใน compartment syndrome ไม่ได้แล้วผู้ป่วยเกิดข้อแทรกซ้อน บางรายต้องตัดขา บางรายถึงแก่ชีวิต และแพทย์ผู้รักษาต้องจ่ายค่าหยอดแทนโดยเฉลี่ยรายละ 280,000 USD จากการศึกษาพบว่าทั้ง 8 รายไม่มีการวัด compartment pressure เลย

การทำ Fasciotomy มีหลายวิธีบริเวณแขน สามารถทำ Fasciotomy โดยลงมีดบริเวณพิวนังในแนว radius และ ulna ตัด fascia ของกล้ามเนื้อ Brachioradialis และกล้ามเนื้อ Flexor carpi ulnaris เพื่อลดแรงดันใน compartment ทั้งสองทำให้เลือดในหลอดเลือดแดง radial และ ulna สามารถส่งต่อไปยังปลายมือปลายเท้าได้ (รูปที่ 1) หรือผ่าตัดที่บริเวณ volar surface ของ forearm การทำ fasciotomy บริเวณขา ขอเสนอวิธีของ Davey Borabeck และ Fowler (รูปที่ 2) ซึ่งลงมีดบริเวณกึ่งกลางด้านนอกของขาลดความขาวของ fibula ผ่าตัดเลาะไปที่ posterior intermuscular septum ระหว่างกล้ามเนื้อ peroneous longus กับ กล้ามเนื้อ soleus เลาะชิดกระดูก fibula เข้าไปเบิด deep compartment (รูปที่ 3) ที่กล้ามเนื้อ tibialis posterior และเลาะ ใต้ subcutaneous fat บริเวณ anterior เข้าไปตัด fiscia ของกล้ามเนื้อ extensor digitorum longus และกล้ามเนื้อ tibialis anterior ก็จะเป็นการ release pressure บริเวณขาได้อย่างมีประสิทธิภาพทำให้เลือดสามารถไปเลี้ยงปลายนิ้วเท้าได้ (รูปที่ 4)

ข้อแทรกซ้อนของการทำ fasciotomy คือ มีแพล้อกเสบติดเชื้อ ผู้ป่วยต้องอยู่โรงพยาบาลนานขึ้น ต้องการการผ่าตัดปิดแผลอีกหลังทำการ fasciotomy มีการบาดเจ็บที่เส้นประสาท และเกิด chronic venous insufficiency ได้

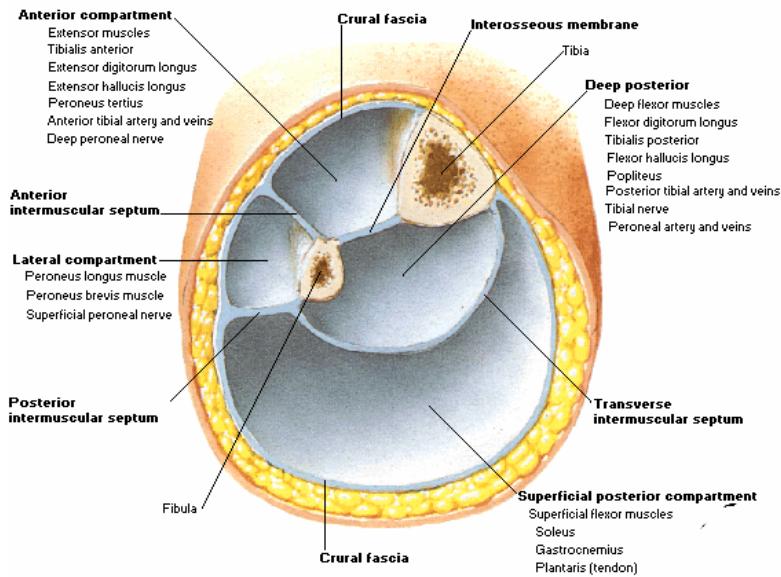

รูปที่ 1 compartment บริเวณ mid forearm

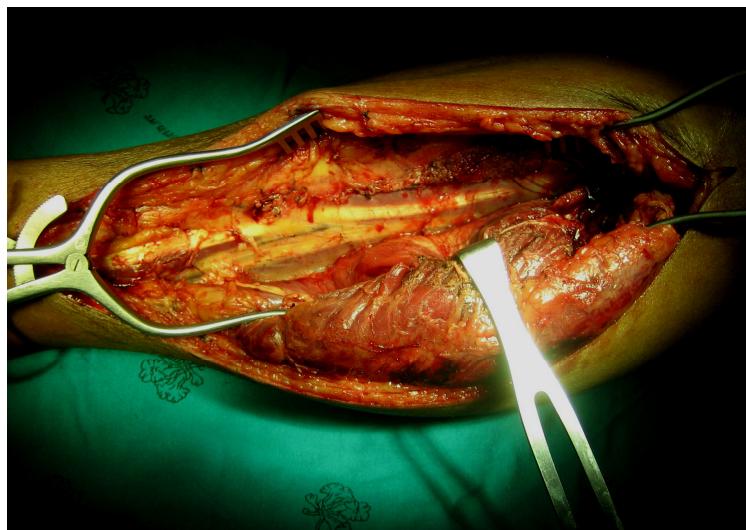

รูปที่ 2 การทำ fasciotomy บริเวณขาโดยวิธีของ Davey Boradex และ Fowler

Cross Section - Fascial Compartments

รูปที่ 3 Fascial compartments ที่ขา

รูปที่ 4 การทำ Fasciotomy ที่ขาโดยวิธีของ Davey Borabeck และ Fowler
ของหน่วยอุบัติเหตุโรงพยาบาลส่งขลานครินทร์

Reference:

- Richard Paula. Compartment syndrome, Extremity: eMedicine 2008.
- Seiler J.G. et.al. Compartment Syndromes of The Upper Extremity : www.medscape.com
- Ronel D.N. et.al. Forearm Compartment Syndrome: Anatomical Analysis of Surgical Approaches to the Deep Space. Plast. Reconst. Surg. 114(3), 2004, 697-705.